

OVER SPORT EN

XI

W. J. H. MULIER.

Graag zou ik er U alles van zeggen, maar daar denk ik geen oogenblik aan, ik ben slecht gedisponeerd, omdat ik toch al last van m'n maag heb. Erken echter met mij, dat de N. B. L. O. drie goede dingen deed en nog bezig is te doen. In de eerste plaats: de bij het leger ingevoerde statistiek, in zake de lichamelijke geschiktheid der miliciens en de middelen, waardoor ze deze goeioendheid hebben verkregen. In de tweede plaats: de invoering van het principe der afstand-marschen en alles wat daar aan vast zit; (alleen wordt daarmede op deze wijze een te kleine groep bereikt). Ten slotte: de uitbreiding der kennis omtrent en de verbreiding van de openluchtspelen, door middel der spel-leiders-cursussen. Dat is zeer mooi werk, het paveit den voorhof der toekomst."

"De sportlui vergeten wel eens, dat minimum leiding voor jonge kinderen bij het beoefenen van alle mogelijke openluchtspelen niet te ontberen is, op alle mogelijke gronden, waar geleerde woorden voor bestaan. Ten onrechte worden door die sportlui — eenzijdige kerels als wij nu eenmaal zijn — een paar vervelende exemplaren van het gymnastiek-onderwijzers-gilde verward met de gymnastiek zelf. Twee dingen, die niets met elkaar te maken hebben; is u natuurlijk roerend met me eens?"

"Gelukkig begint ook hier 'n waxinelichtje te komen aan den horizon, al is dit nog maar in den allerlaatsten tijd eenigzins merkbaar. Dat hebben we o.m. te danken aan het initiatief van „de Commissie tot vaststelling van het verband tusschen geestelijke en lichamelijke opvoeding." Die commissie werd op gemoedelijke — en daardoor op een praktische — wijze geleid door den Middelburgschen voorzitter Herman Snijders. (Die is doof als 't te pas komt, net als de heer v. Tuyll). Daardoor is er verandering ten goede merkbaar, komt er samenwerking van school en sport, gymnastiek-en sport-aanhangers. Eerlijk gezegd, die diverse lichamelijke opvoedings-systemen

W. J. H. Mulier.

SPORTMENSCHEN.

moeten elkaar aanvullen, nooit tegenwerken. Daar moeten we heen!" Ik vrees echter, dat de schandelijke behandeling van onze sportnestors in den N. B. L. O. — ruzie de toekomst *vooreerst onherroepelijk bedorven heeft*. Daar is nog moeielijk dokterswerk voor den boeg. Vrees ik!

"Cricket, da's een mooi, een zeer fijn spel. ... voor de kenners. Jammer, dat er zooveel terrein noodig is om volgens de regelen der kunst „the king of games" te beoefenen. Daardoor is cricket veel te duur voor de massa, slechts 'n sport voor den gefortu-neerden enkeling. Juist tegengesteld aan

athletiek, wat een sport is voor *heel het volk*!!! Met 'n sport-hemd of een warme trui, 'n paar schoenen en 'n kort broekje ben je volledig uitgerust. Cricket zal er, geloof ik, nooit in-komen bij het Hollandsche volk als volksspel, wat jammer, maar waar is. Heel grappig is 't dat ik indertijd in den Neder-landschen Cricket Bond ben gehaald, omdat ik met de ruzietjes in den Nederlandschen Voetbal Bond nog al gemoedelijk omsprong (stelsel Jasper Warner). En in den Nederlandschen Cricket Bond had men toen juist een kubieke prachtruzie op het vuur staan, geflankeerd door booze menschen in booze vergaderingen, ingezonden stukken, enz. Toen de vrede weer op ons neerdaalde had ik de geleerden weer verlaten, want voor cricketpresident was ik 'n veel te slap batsman!"

"Golf, neen, dat speel ik niet. Waarom niet? Wel, dood-eenvoudig, omdat ik getrouwd ben! Snapt u dat motief niet? Nou, ik ook niet! Toch is dat de eenige en de juiste, de ware en afdoende reden!"

"Daar valt me zoo plotseling in m'n gedachten, dat het toch gelukkig is, dat de onderwijs- en gymnastiek-mannen nu ook beginnen samen te werken met den medicus, die er toch ook wel iets van afweet. Ja, dat is zoo, die medische com-missie in den Nederlandschen Voetbal Bond en Athletiek Unie heb ik indertijd mee doen geboren worden. Ik prijs mij gelukkig mij aan dit euvel te hebben schuldig gemaakt, maar ik heb het nooit zoo ver kunnen brengen om met de

De sport in het Zuiden viert hoogtij. — De Riviera het eldorado voor vliegers en liefhebbers van de watersport. De groote motorboot-races te Monaco in vollen gang.

EYSINK

EYSINK

GERENOMMEERD
HOLLANDSCH FABRIKAAT
FABRIEKEN TE
AMERSFOORT

EYSINK

EXCELSIOR BANDEN

RIJWIEL — MOTOR — AUTO

ED. KLEY Telef. 5518 Frederiksplein 29

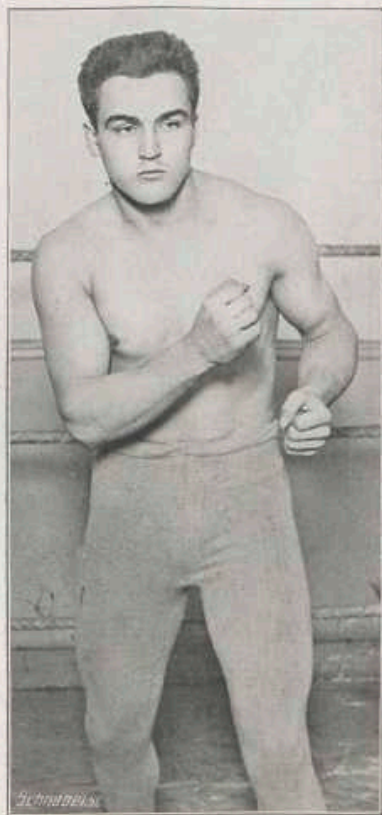
commissie intiem om te mogen gaan. Ze hebben ons dadelijk op de voordeelen van de frissche buitenlucht aan de andere zijde van de deur gewezen, de sloomen! Dat pleit trouwens voor de menschenkennis van de heeren, die van deze commissie deel uitmaken. Ze wilden geen buitenbeentjes bij hun vergaderingen hebben en houden de zaak daardoor heelemaal „en petit comité". Zie je meer gebeuren, maar ik houd het er voor, dat ze hun beraadslagingen voor de oningewijden te geleerd achten of eerder ook, dat ze tegenover de profane buitenwereld niet willen weten, dat er wel eens verschil van opinie is — wat bij medici méér moet voorkomen, naar men zegt! Wie vertelde me ook alweer, dat medici nog steeds bezig zijn uit te visschen hoe ze het kind, den jongeling, den man, den grijsaard het langst als patient in leven kunnen houden?"

Badinage apart. — Onze kranige Lingbeek moest nu eens de *trainers* van de bok rijden, hen leeren wat, hen wat opsteken en dan: samenwerken verder. Dat is nog 'n bres in onze training. Ik wou dat-i-durfde aanpakken, de brave!

„Aan wie de toekomst is? In de sport, bedoelt u zeker? Natuurlijk aan de veteranen! Waarom? Omdat ik van het Hollandsche steentijdperk der sport zulke prettige herinneringen bewaard heb. Onbegrijpelijk? Toch niet! Toen vierde het purisme hoogtij; thans is dit nog slechts bij de waarachtige veteranen het geval."

„Maar alle gekheid terzijde gelaten: de toekomst behoort aan de jeugd; alleen reeds, omdat je moeilijk aan de jeugd het verleden cadeau kunt geven, dat ze immers nooit gekend hebben. Da's toch duidelijk, nietwaar? In de toekomst zullen deftige vaders niet het recht bezitten aan vlegels van jongens sportbeoefening te ontszeggen. Great Caesar, wanneer ik nog denk aan de invoering van de voetbalsport in Haarlem, zoo'n dikke dertig jaar geleden?"

„Kent u het tegenwoordige Haarlem? Moest u dat van de tachtiger jaren gekend hebben! Stijf van deftigheid, en overtuigd precies te weten wat

1. Foto boven rechts: Onze landgenoot John Stiel (1), Zondag 11. op de Zurenburg-baan te Antwerpen in wedstrijden achter tandem-gangmaking over 10, 20 en 30 Km. Tweede achter Van Houwaert (2) en voor Léon Georget (3). 2 en 3 Egg en Kramer, die Woensdag 11. in het Palais des Sports den 100 Km. wedstrijd wonnen. 4. Crupelandt, de groote wielrenner uit Roubaix, die Zondag den grooten wegwedstrijd Paris-Tours won.

De Amerikaansche bokser Jeff. Smith, die Woensdag 2 April 1913 na 11 ronden den Franschen pugilist Adrien Hogan te Parijs sloeg.

Foto's van den Haagschen Mixed-Hockey-dag, waarvan Zondag a.s. de beslissing zal vallen en wel tusschen de clubs Odiss, Amsterdam, Togo en H.H.V.
1. De Musschen I en Togo III in het veld. 2. H.H.V. I speelt tegen H.D.M. I. 3. Odiss I bekampt H.H.C. II.

mocht en wat niet mocht, met wien je om mocht gaan en met wien niet. En daar schopten 'n troep jongens uit alle mogelijke standen — stel je voor! — midden in de Hout tegen één en denzelfden bal en daarmee tegen alle voor Haarlem en feitelijk heel Holland eerbiedig gekoesterde, heiligaanbeden tradities nog uit den tijd van de gepijpte broekjes,

kurketrekkers en sous-pieds. Ook in Amsterdam en den Haag stuitte de invoering van voetbal, cricket, tennis enz. op dezelfde bezwaren."

"Zoontjes van menschen uit de eerste kringen speelden in open competities tennis, cricket of werden in de modder geloopen door zoontjes van menschen, die men niet kende. Ze verkleedden zich in een houten hok, dat ze kleedlokaal noemen, was de mare. Ze wrijven elkaar de beenen en armen, wat masseren heet, denk eens aan! Ze hebben er bij mij naar gevraagd, listig, héél bedekt. Ik heb het ongehoorde erkend. Toen, als in de Jobsiade, schudden de heeren verwonderd hun ooren."

"'t Gaf geen pas, dat was het oordeel der brave lieden uit dien tijd. Maar niet wij hebben dat vooroordeel overwonnen; de charmes der spelen hebben dat gedaan. Nu speelt héél Holland; zelfs jongelui van beiderlei kunne tennissen en hockeyen ongemulband met elkaar; en de wereld draait nog. Maar als ik alleen ouwe dingen ophaal, kom ik mezelf voor, als 'n oud-strijder, die met mummel-mondje aan 'n pijpje trekt en alleen kan zeuren over het verleden, dat toch niet terug keert, nooit! Dus basta."

"Wat ik over de inspecties voor de lichamelijke opvoeding denk? Nu, een commissie van advies ware voorloopig allicht beter geweest; en dan over 2 à 3 jaar de inspecties. 't Spijt me, dat ze nu al zullen komen, die drie inspecties; heusch, dit is droeve ernst. Waarom 't mij spijt? Wel, ik zou het zoo goed vinden als het bestaande, het door dit ministerie gewrochte goede werk met kracht werd afgedaan en de stelsels zich sneeuwbal-gewijze vruchtbaar uitbreidden en werkdadig voortarbeiden over ons geheele land, speciaal ter ontbolstering van het lager onderwijs in zake de lichamelijke opvoeding."

"Die kop aan den muur? Dat is het eigendom geweest van een levenden eland, die ik in Lapland ben tegen gekomen. Nu is de eland dood en ik leef nog. 't Had ook anders kunnen afloopen. Neen, geen olifantstand bengelt aan m'n horlogeketting. Behalve olifanten zijn ook elanden feitelijk al véél te groot om op te jagen. Het schieten van 'n olifant is geen kunst. Als u mikt op 'n verhuishagen is het ook altijd „kien". De spontane verschalking van 't listig veldkonijn is lastiger, ook de pels staat qua gebruiksartikel beslist hooger, terwijl bij de brave soepkip meer op inborst dient gelet te worden. Maar de jacht is een fraaie tak van sport, zelfs voor eigenaars van de meest eenvoudige flobertjes."

"Waarom zegt u: „hé"? Waarachtig 't is zoo. De ervaring bewijst het; gaat er soms iets boven de ervaring? In Deli ben ik eens op jacht geweest met twee dure vrienden, dus drie man in een boot, bijna even zóó gezellig als door Jerome K. Jerome is beschreven. Bovendien deed die op de Theems aan watersport en op de Deli-stroommen ziet men slechts nu en dan de marmeren terrassen van 'n eenzame assistentenwoning."

Wel waren er drie blanke broeders, ieder met 'n spuit, die ze „aan den overkant", waarmede wij, Delianen de Strait bedoelen, voor 'n slordige roo pond 't stuk hadden gekocht. De derde jager, ook blank, alleen zon-gebruind, was „the man himself", dragende een verroest flobertje — waarde onbekend, althans gering. De oogst leverde op: één kaaiman, één vogel en nog één ander-dier, dat naamloos was. Daarvan had het verroeste gewoortje gedood: één kaaiman, één vogel en één

naamloos ander dier. De drie geweren, die samen £ 300 waarde vertegenwoordigden, waren derhalve onfortuinlijk geweest — wat netjes gezegd is."

"Op de terugreis ontstond een tijdelijke verkoeling, die voor dien dag chronisch zou worden, tusschen de drie kostbare geweren en het roestige schietwapen. Ik sardé vlijtig, wat me goed af ging, al zeg ik het zelf, maar daaraan was iets anders schuld. Ik had geen pijp bij me en wanneer thans in aan overpeinzing gewijde uren, als de avond langzaam over 't duin komt geslopen, ik bij den haard naar de stilte luister en onderwijl van 'n sigaar geniet, denk ik wel eens, dat in die boot, met 'n pijp tusschen m'n tanden, de hoon minder groot, de plagerijen minder scherp zouden zijn geweest."

"Rookten, kofferspakken, kinderen opvoeden zijn zaken, die geleerd moeten worden, terwijl juist iedereen meent, dat

"Hoe jonger men is, hoe onwillekeuriger men in die foutjes vervalt, al is men praktisch bekwaam. Ik heb er me ook aan schuldig gemaakt. Zou ik weer eens 'n boekje over ijsport schrijven, dan zou er misschien het volgende „kernwoord" in voorkomen: „Ik heb nog nooit den wijzen man ontmoet, die mij kan uitleggen, waarom sommige jongens zulk een snelheid op de schaats hebben." En schreef ik weer over voetbal (ik zou 't niet durven, geloof me), dan zou ik eveneens zeggen: „Aan niets kan men zien, waarom enkele, vaak fysiek absoluut niet sterke, of zwaar, of licht of rank gebouwde jongens de gave hebben om hard en goed in 't doel te hogelen." Alle theorie over dit onderwerp bestaande is grauw!"

"Wat dat gindsche kastje beteekent? Dat zit vol met vischtuigen en diverse hengsels. Ja, aan allerlei soorten van visscherij heb ik wel zoo'n beetje meegedaan. Toch spant

De Eerste Nationale Wedstrijd om het Kampioenschap van Nederland, 4, 5 en 6 April in Musis Sacrum te Arnhem georganiseerd door den Nederlandschen Biljartbond.

Bovenste rij, v. l. n. r.: J. Wiemers van Dolkum (tweede prijs), T. J. F. Welzenbach te Amsterdam (derde prijs), Joh. J. Boelstra te Stiens (zevende), H. de Rood van Amsterdam (vijfde). Onderste rij, v. l. n. r.: J. M. M. Muller van Den Haag (vierde), D. v. d. Woude te Groningen (negende), H. J. Robijns te Amsterdam, de nieuwe Kampioen, F. J. Thiele te Groningen (achtste) en J. Dommering van Arnhem (zesde).

hij er verstand van heeft. U weet dat bij ernstige sport-beoefening rooken geen pas geeft. Vooral niet vlak voor een wedstrijd, of gedurende de rust, waar sommige voetballers geen been in schijnen te vinden. Vlug 'n sigaretje aangestoken en opgedampt, en ze denken, dat je dan, vijf minuten later, nog even hard kunt loopen. Gevolg dat ze net één vijfde seconde te laat bij het doel, of bij den bal zijn, wat hun vereeniging een doelpunt kost. Maar de menschen, die iets dergelijks niet vermogen in te zien, moeten maar blijven door-rooken. Overigens heb ik in de vele, ieder voor zich onteelbaarheid opschrijvende stelsels van training, waar men zich tegenwoordig nog al druk om maakt, nog volstrekt geen rotsvast geloof. Maar af en toe wordt je een artikel onder je neus geduwd, geschreven door menschen, die practisch niet in hun onderwerp ter schole gingen, en die, ten einde dit te verbergen er met groote beslistheid over schrijven."

het dood-gewone visschen met den hengel in ieder opzicht de kroon. Forelvischen en zalmhengelen staat bovenaan en hier te lande het snoekvisschen. Professor Pel zegt, zeer terecht naar mijn meening, dat visschen zoo goed voor de zenuwen is. In onprofessorale bescheidenheid meen ik tevens, dat visschen soms je zenuwen opvreut, wat veel netter bedoeld is, dan het klinkt. Maar sedert Professor Pel op m'n vraag aan hem, na jarenlang verblijf buiten onze grenzen, gedaan op een achterbalcon van 'n Amsterdamsche tram, of hij niet Dr. Pel was, ten antwoord gaf: Pardon, ik ben thans hoogleeraar in de geneeskunde, ben ik nog beter over hem te spreken en dat wel omdat hij zoo'n buitengewoon goed hengelbaar is."

"Paardrijden, tennissen, biljarten, hardloopen, bandy, ijszeilen, schieten, schermen, zwemmen, roeien en sneeuw-schoenloopen enz. enz., ja, ik heb er wel aan gedaan en doe

De grootste hindernis-ren van Engeland. — De Grand National Steeple Chase, Vrijdag j.l. gelopen. — Het groote veld in de race. — Van de 25 deelnemende paarden bereiken er slechts 3 de finish.

er nog wel aan. In 't algemeen houd ik niet van 't beoefenen van 13 ambachten tegelijk; beter enkele dingen zoo goed mogelijk gedaan en dan vooral gezorgd, dat ze niet te veel tijd in beslag nemen. Ik houd dol van ons mooie, Hollandsch:

water. Aan het water heb ik bovendien mijn leven te danken, daar ik er nooit in verdronken ben."

„Biljarten is héél aardig, maar toeschouwer bij 'n biljardwedstrijd te wezen is nog aardiger dan biljarten zelf, zoodat

De reusachtige menigte toeschouwers, bij de Grand National Steeple Chase op de baan te Aintree bij Liverpool aanwezig. — Cover Caot, eig. Sir Assheton-Smith (P. Woodland), wint den klassieken ren.

Automobielen Lorraine-Diétrich

ik, uit menschlievende overwegingen waarschijnlijk, altijd meespeel, om anderen het grootere genot van te mogen kijken over te laten. Wat pleit voor m'n ethische levensbeschouwing: dat zult u me toch grif moeten toegeven!"

"Eigenlijk wou ik er uw aandacht op vestigen, dat je als toeschouwer bij een biljartwedstrijd zoo'n heerlijke gelegenheid hebt, om de menschen in groepjes in te deelen: de nijdassen, de tevredenheids-apostelen en de ijverigen, je kunt ze er zoo bij de biljartende menschheid uitpikken. Was het niet Goethe, die wist te vertellen, dat genie niets anders dan ijver is? En die wist het wel! Waarom ik me buitengewoon gelukkig acht, dat ijver en genialiteit gezamenlijk verre van m'n kinderjaren zijn gebleven, tot groot verdriet van m'n talrijke meesters!"

"Ja, ik zit maar te praten en u antwoordt 'n schijntje, wat me tegenvalt, daar u voor spraakzaam doorgaat, wat feitelijk 'n ondeugd is, gelijk er meerdere bestaan. Laten we dus zoo afspreken: wanneer ik u werkelijk eens iets te vertellen heb (maar ik waarschuw u vooruit, dat kan best nog 'n jaar of wat duren), dan stuur ik u een beleefd briefje of bel u even op en dan bepalen we dag en uur waarop u mij komt interviewen voor De Revue der Sporten."

"Geef u nu nog even uw adres, dan weet ik zeker, dat ik het niet kan vinden, wanneer ik het noodig mocht hebben, wat veel gemakkelijker is: dan heelemaal geen adres te weten."

"Dus u begrijpt het goed? Ik waarschuw, wanneer er wat te interviewen valt en dan neemt u papier en potlood en een beeldhouwer mee, dat is dus afgesproken?"

* * *

Toen hebben we afscheid genomen: eerst boven te midden van de herinneringstukken, die Mulier's werkkamer vullen; toen op de trap, waar ik m'n mislukte zending betreurde en van Mulier's schilderijen gencot; toen in de hall, waar ik m'n wandelstok zocht en Mulier's hoed wou opzetten; toen op het bordes, waar ik m'n journalistieke doorzettingsvermogen ten slotte niet betreurde.

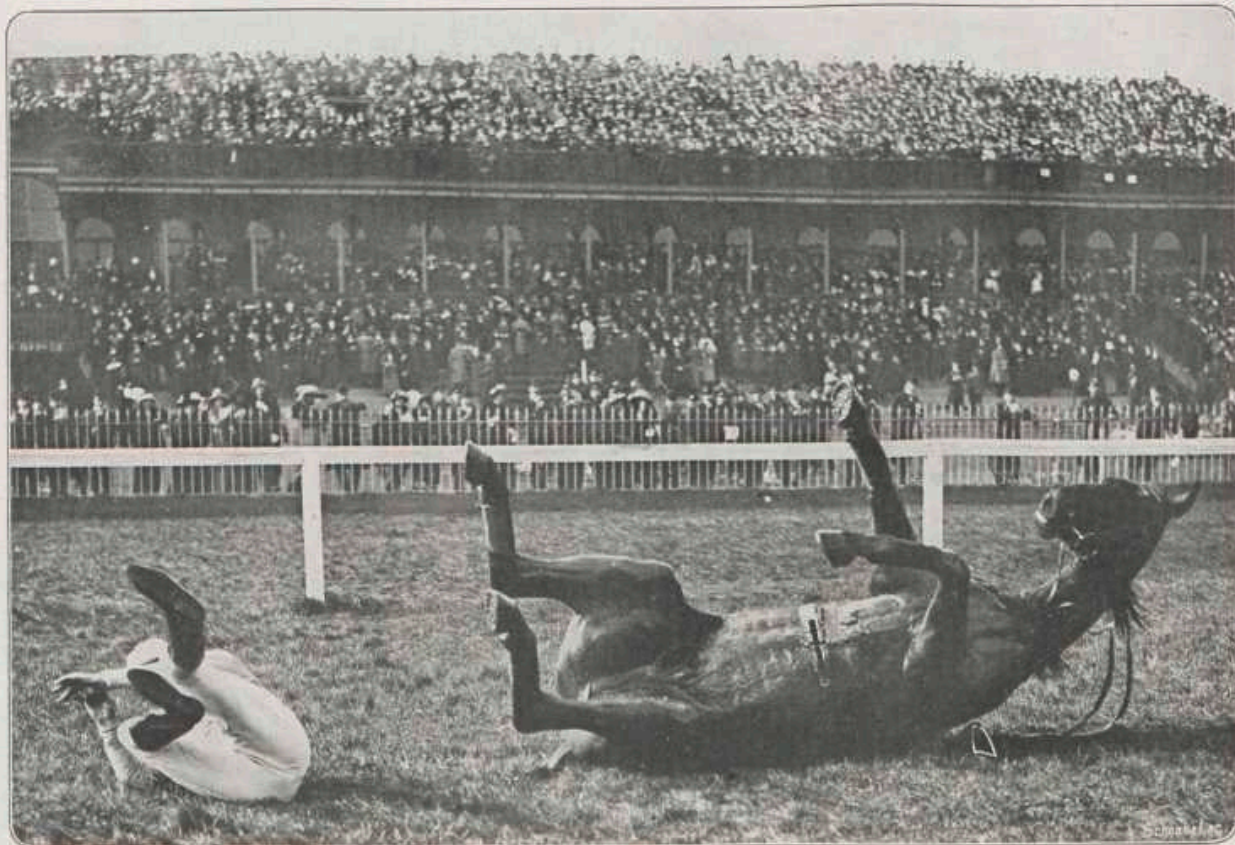
Ben ik er ooit zoo bekaaid afgekomen? (Mulier zou zeggen, dat dit netter gezegd dan bedoeld was; je weet nooit hoe je het met hem hebt — waarvan ik de droeve ervaring te dragen heb.)

Dus, lezer, u begrijpt het goed? Muller waarschuw mij, zoo spoedig hij iets zeggen wil; dan verschijn ik op die eerste waarschuwing; vervolgens waarschuw ik u, zoo gauw ik iets van Mulier hoor en het gehoorde heb opgeschreven; dan gaat u lezen op die tweede waarschuwing.

Accoord, dat is dus afgesproken!

H. J. OOSTERVEEN.

's-Gravenhage, 17 Februari 1913.

Een voorbeeld van de zwaarte van het parcours in de Grand National Steeple Chase. — Een der deelnemers op de baan te Aintree gestort.

De Loopsport en het Nederl. Gymnastiek Verbond.

In de verslagen van de Vergadering van het Olympisch Comité heeft men kunnen lezen, dat er tusschen bestuurders van het Nederl. Gymnastiek Verbond en de Nederl. Athletiek Unie een dispuut ontstond over de kwestie, wie

van beiden den schepter behoort te zwaaien en steeds gezwaaaid heeft ten opzichte van de loopsport.

Het Nederl. Gymnastiek Verbond n.l. matigde zich aangaande de zorg voor de takken van Loop-, Spring- en Wandelsport ongemotiveerde rechten aan.

Want al van de jaren 1892 af weet ik uit de praktijk, dat

C. Houttuin & Co., Arnhem.